

Richtlijnen Milieu-effectrapportage

HET INZETTEN VAN AFVALSTOFFEN ALS BIJSTOOKBRANDSTOFFEN IN
DE ELEKTRICITEITSCENTRALE OP DE MAASVLAKTE DOOR
NV ENERGIEBEDRIJF ZUID-HOLLAND

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland
Minister van Verkeer en Waterstaat

maart 1998

Provincie Zuid-Holland

INHOUDSOPGAVE

1.	INLEIDING	5
2.	DOEL, MOTIVERING EN BESLUITVORMING	7
3.	VOORGENOMEN ACTIVITEIT EN ALTERNATIEVEN	9
4.	BESTAANDE MILIEUTOESTAND EN AUTONOME ONTWIKKELINGEN	14
5.	DE MILIEUGEVOLGEN	15
6.	VERGELIJKING VAN DE ALTERNATIEVEN	16
7.	LEEMTEN IN KENNIS EN INFORMATIE EN EVALUATIE	17
8.	VORM EN PRESENTATIE VAN HET MER	18

BIJLAGE

1. INLEIDING

Op 23 oktober 1997 heeft NV Electriciteitsbedrijf Zuid-Holland (hierna te noemen EZH) een startnotitie milieu-effectrapportage (MER) ingediend.

In deze startnotitie wordt kennis gegeven van het voornemen van EZH om bepaalde, geselecteerde afvalstromen in te zetten als secundaire brandstoffen in de bestaande poederkoolgestookte Centrale Maasvlakte ten behoeve van de productie van elektriciteit. Thans worden reeds enkele afvalstoffen als secundaire brandstoffen in de centrale ingezet.

Gelet op de in de Wet milieubeheer (Wm) opgenomen regeling inzake milieu-effectrapportage is deze activiteit m.e.r.-plichtig. De m.e.r.-plicht is in dit geval gekoppeld aan de te nemen besluiten op grond van de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo).

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland zijn bevoegd gezag voor de Wet milieubeheer en voor de coördinatie van de m.e.r.- en vergunningen-procedures. De minister van Verkeer en Waterstaat is bevoegd gezag voor de Wvo. Voorts is in verband met het voornemen om ook bepaalde categorieën gevaarlijk afval bij te stoken een verklaring van geen bedenkingen van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) noodzakelijk in het kader van het te nemen besluit op grond van de Wm.

De startnotitie heeft van 10 november tot en met 8 december 1997 ter inzage gelegen.

Het advies van de Commissie voor de milieu-effectrapportage voor de richtlijnen is op 7 januari 1998 ontvangen.

Voor het maken van biobrandstofkorrels beschikt de firma BioMass over een gedoogbeschikking die afloopt op 1 oktober 1998. De gedoogbeschikking van EZH voor het bijstoken van de korrels verloopt op 1 oktober¹ 1998. Voor beide activiteiten, maken en bijstoken, is een vergunning en een MER-rapport nodig. Gezien de afloop van de gedoogperiodes en de wettelijke termijn voor vergunningverlening zal naar alle waarschijnlijkheid reeds eerder door BioMass/EZH een MER hiervoor worden ingediend. Bij de beschrijvingen in het op te stellen MER voor de totale bijstookactiviteiten kan de informatie van het MER van BioMass/EZH worden gebruikt. Het zal evenwel bij de beschrijving van de wijze van verwerken en bijstoken van de brandstofkorrels, alsmede de gevolgen voor de emissies en de milieugevolgen, onvoldoende zijn om alleen de conclusies van bedoeld MER weer te geven.

Voor het bijstoken van veegkolen heeft EZH een gedoogverzoek ingediend op 5 februari 1998.

Het verzoek in de startnotitie om de beschrijving van een mogelijke DENOX-installatie achterwege te laten is niet gehonoreerd. Een DENOX-installatie is in het kader van het bijstoken van afval een denkbare uitvoeringsvariant die beschreven dient te worden.

¹ Zie bladzijde 7 van de gedoogbeschikking.

Bij de besluitvorming voor de vergunningverlening voor het bijstoken van gevaarlijk afval zal een vergelijking moeten worden gemaakt met de andere methoden van verbranden van afval (verbrandingsinstallatie en cementoven). Hiertoe behoort de draaitrommeloven bij AVR. Bij de vergunningverlening voor het bijstoken van overig afval zal de doelmatigheid worden vergeleken met een goed functionerende en moderne afvalverbrandingsinstallatie.

Een overzicht van de ingekomen reacties en adviezen treft u aan in bijlage 1, waarin tevens een kort commentaar op de reacties wordt gegeven.

2. DOEL, MOTIVERING EN BESLUITVORMING

- 2.1 Beschrijf de aanleiding voor en het doel van de voorgenomen activiteit. Daarbij is van belang dat het leveren van een positieve bijdrage aan het milieu betrekking dient te hebben op alle activiteiten die met het bijstoken samenhangen (het proces bij EZH, de aanvoer, de voorbereiding en de afvoer van reststoffen). Gelet op genoemde randvoorwaarden dient te worden aangegeven in hoeverre de gestelde doelen ruimte laten voor het ontwikkelen van alternatieven die gunstig zijn voor het milieu.

Beschrijf welke positieve bijdrage aan de bescherming van het milieu met de voorgenomen activiteit wordt beoogd. Ga ook in op de vraag welke bijdrage de bijstookactiviteiten leveren aan de klimaatverandering. Aangezien naast CO₂ ook N₂O, CH₄, CO en NO_x belangrijke invloed hebben op de klimaatverandering dienen deze stoffen bij de beschouwing over de invloed van de bijstookactiviteiten op de klimaatverandering te worden betrokken.

- 2.2 Geef op hoofdlijnen aan in hoeverre de voorgenomen activiteit past binnen het Rijks- en provinciaal beleid. Daartoe dient een beschrijving op hoofdlijnen gegeven te worden van de bestaande hergebruiks- en verwerkingsmogelijkheden enerzijds en de voorgenomen activiteit anderzijds.

In de circulaire van het Ministerie van VROM van 19 mei 1994, MEA 18294016, wordt in verband met doelmatigheidsaspecten een minimum hoeveelheid van 25.000 ton/jaar per soort bij te stoken afvalstoffen aangegeven. Gelet op dit getalscriterium en de tabel 4.1 uit de startnotitie dient de vergelijking tenminste gemaakt te worden tussen de hergebruiks- en verwerkingsmogelijkheden voor veegkolen, restproducten uit de chemische industrie, biomassa en beenmeel enerzijds en de voorgenomen bijstookactiviteit anderzijds. Ga daarbij in op:

- de mogelijkheden voor preventie;
- de diverse hergebruiksmogelijkheden;
- de diverse bestaande verwerkingsmethodes voor deze afvalstromen inclusief de bestaande verwerkingscapaciteit;
- verwerking van hoog calorische afvalstromen die leidt tot energie-opwekking;
- het energetisch rendement van de verschillende verwerkingsmogelijkheden;
- de minimumstandaards voor verwerking van gevaarlijke afvalstoffen als beschreven in het MJP GA-II;
- de afvalverwijderingsscenario's van het AOO;
- levenscyclus-analyses (LCA's) van de diverse methoden van verwerking per (afval)stof waarbij tenminste de vergelijking wordt gemaakt met verwerking in een AVI met energie-opwekking, vergassing en (indien van toepassing) volledig (materiaal)hergebruik. Bij het ontbreken van voldoende en/of betrouwbare kwantitatieve informatie ten behoeve van het opstellen van de LCA kan na motivering hiervan worden overgegaan tot een kwalitatieve beschrijving van de LCA.

Bij deze beschouwing dient een tijdshorizon van vijf tot tien jaar in acht te worden genomen.

Betrek in de beschouwingen ook de hoeveelheden kolen die door het bijstoken worden bespaard.

- 2.3 Motiveer in het licht van genoemde circulaire van VROM de doelmatigheid van het bijstoken van de overige in tabel 4.1 van de startnotitie vermelde afvalstromen waarvan minder dan 25.000 ton per jaar beschikbaar is voor bijstook. Betrek hierbij zonodig de in 2.2 aangegeven elementen, waaronder zonodig/zo mogelijk een LCA.
- 2.4 Geef prognoses over (de continuïteit van) het aanbod van de bij te stoken afvalstromen op de korte termijn en de middellange termijn. Geef hierbij aan wat de verhouding zal zijn tussen binnenlands en buitenlands aanbod.
- 2.5 Beschrijf de flexibiliteit van de inrichting, waarmee kan worden gereageerd op invloeden als gevolg van:
- mogelijke veranderingen in het aanbod van bij te stoken afvalstoffen ten gevolge van seizoensinvloeden en toekomstige ontwikkelingen;
 - veranderingen in de samenstelling van de bij te stoken afvalstoffen;
 - aanbod van andere bij te stoken afvalstoffen;
 - veranderende milieuregeling.
- 2.6 Formuleer op basis van de beschreven doelstellingen criteria, waaraan de in het MER uit te werken alternatieven en varianten kunnen worden getoetst. Bij het opstellen van deze criteria dienen ook de normen en streefwaarden van het milieubeleid te worden betrokken.
- 2.7 Geef aan ten behoeve van welke besluiten het MER wordt opgesteld, en welke besluiten nog genomen moeten worden ter realisering van de voorgenomen activiteit.
- 2.8 Geef in globale zin de (nationaal/internationaal) relevante (ook in ontwikkeling zijnde) regelgeving, plannen (onder andere uw bedrijfsmilieuplan), bestuurlijke uitspraken en convenanten weer die invloed uitoefenen of beperkingen opleggen aan de besluiten waarvoor het MER wordt opgesteld. Betrek hierbij ook EG-richtlijn 94/67/EG van 16 december 1994 inzake de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen.

3. VOORGENOMEN ACTIVITEIT EN ALTERNATIEVEN

Inleiding

In dit hoofdstuk dient de voorgenomen activiteit te worden beschreven, alsmede de te ontwikkelen varianten en alternatieven daarvoor. Deze beschrijving dient vergezeld te gaan van verhelderende proces-schema's, massa-, energie- en waterbalansen en waar nodig van tekeningen van de belangrijkste technische installaties.

De ligging van de diverse onderdelen van de inrichting ten opzichte van de omgeving dient te worden beschreven en op een duidelijke situatietekening te worden aangegeven.

- 3.1 Beschrijf op hoofdlijnen de bestaande energiecentrale inclusief het verbrandingsproces en de emissiebeperkende voorzieningen. Beschrijf ook de bestaande emissies naar lucht, water en bodem, de kwaliteit van de reststoffen, alsmede de geluidsemissies ten gevolge van de bestaande energiecentrale. Deze emissies kunnen worden beschreven op basis van de gegevens die op grond van monitoring van de bestaande installatie beschikbaar zijn. De emissies ten gevolge van de reeds bestaande bijstookactiviteiten dienen hierbij niet in beschouwing genomen te worden. Geef ook het huidige energierendement en de benutting van restwarmte van de centrale aan.
- 3.2 Geef een beschrijving van de wijze van transport van de diverse bij te stoken (afval)stoffen naar de inrichting en de afvoer van reststoffen, alsmede de voorzieningen om emissies naar lucht, water en bodem te beperken.
- 3.3 Geef een beschrijving van de herkomst, de aard, de samenstelling (onder meer vocht- en asgehalte en gehalte aan vluchtige stoffen), de stookwaarde (netto calorische waarde) en de hoeveelheid van de bij te stoken (afval)stoffen.
- 3.4 Beschrijf de op- en overslagfaciliteiten voor de bij te stoken afvalstoffen en de voorzieningen om emissies naar lucht (onder meer ten aanzien van geur en stof [grof/fijn]), water en bodem te beperken. Schenk ook aandacht aan de mogelijkheden om extra grote aanvoer of stagnatie in de doorvoer op te vangen.
- 3.5 Beschrijf de aanvullende voorzieningen en technische installaties als bedoeld op pagina 4, punt 4 van de startnotitie die noodzakelijk zijn om de voorgenomen activiteit te kunnen realiseren.
- 3.6 Beschrijf de acceptatieprocedure en de acceptatievoorwaarden, (acceptatieplan) zulks mede in verband met het verbrandingsproces, de kwaliteit van de reststoffen en de emissies van de elektriciteitscentrale. Schenk daarbij aandacht aan de bandbreedte in de aard en samenstelling van de bij te stoken (afval)stoffen, mede in verband met de in Richtlijn 2.5 aangegeven flexibiliteit van de inrichting en de daarbij genoemde aspecten.

3.7.1 Beschrijf de wijze van bijstoken van de diverse bij te stoken (afval)stoffen. Schenk daarbij aandacht aan:

- de voorbereiding van de (afval)stoffen;
- de deeltjesgrootte van de vaste (afval)stoffen;
- de wijze van menging en de mengverhouding met steenkool(poeder);
- de invloed van het vochtgehalte van de biobrandstofkorrels op de wijze van menging en op het bijstoken;
- de verbranding van het (gevaarlijk) afval onder meer ten aanzien van temperatuur en verblijftijd;
- de destructie-efficiëntie voor de chloorbevattende verbindingen van de (afval)stoffen.

Geef hierbij ook aan in hoeverre de mengverhoudingen (kolen/(afval)-stoffen) gevarieerd kunnen worden, gelet op stookwaarde, vochtgehalte, asgehalte en gehalte aan vluchtige stoffen.

3.7.2 Geef aan binnen welke grenzen menusturing kan plaatsvinden.

3.7.3 Geef ook aan in hoeverre een of beide stookeenheden voor het bijstoken worden gebruikt en of de samenstelling van de bij te stoken (afval)stoffen voor beide stookeenheden gelijk zal zijn of niet. In het laatste geval dient per stookeenheid de samenstelling van de (afval)stoffen en eventuele verschillen in de wijze van bijstoken als gevolg van de inzet van de verschillende (afval)stoffen in de stookeenheden te worden beschreven.

3.8.1 Beschrijf per stookeenheid de consequenties van het bijstoken van bedoelde (afval)stoffen op het bestaande verbrandingsproces - waaronder de invloed van het bijstoken op de temperatuur van de vuurhaard en van de (eerste) economiser, de emissiebeperkende voorzieningen, de emissies naar de lucht van zowel de opslag als van de verbranding (zware metalen Cd, Hg, Tl, Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V, Sn, Se, Te, Be, dioxines (PCDD/PCDF), PAK, fluoriden (inclusief HF), chloriden (inclusief HCl), CO₂, SO₂, NO_x geur, stof [fijn en grof]), vliegias, gips en bodemas, de reststoffen, het afvalwater uit de rookgasreiniging, het effluent van de afvalwaterzuiveringsinstallatie, de geluidcontouren en het energierendement.

De geuremissies dienen te worden gekwantificeerd volgens de 'Hinder-systematiek geur' en de daarin opgenomen methoden inzake 'Meten en rekenen geur'.

3.8.2 Geef van de onder 3.8.1 aangegeven verontreinigingen de massabalans per type verontreiniging.

3.8.3 Betrek hierbij ook de resultaten van de uitgevoerde stookproeven en de gegevens van de thans reeds in uitvoering zijnde bijstookactiviteiten. Relateer de wijzigingen in de emissies naar de lucht aan EG-richtlijn 94/67/EG, het BEES, het BLA en de NER, voorzover deze van toepassing zijn.

Met betrekking tot het verbranden van niet-gevaarlijke afvalstromen (BLA) dient een beschrijving te worden gegeven van de (theoretisch) te verwachten emissieconcentraties (in mg/nm³, bij 11% O₂ (BLA) en vrachten (in hoeveelheden per jaar) betrokken op het aan de verbranding van de biobrandstofkorrels en overige bij te stoken (afval)stoffen toe te rekenen rookgasvolume (conform BLA); bij deze berekeningen moet duidelijk worden gemaakt dat deze betrokken zijn op de droge rookgassen.

Geef ook de werkelijke concentraties van de BLA-componenten in de totale rookgasstroom (droog).

Voor de BLA-componenten dient voorts per component te worden aangegeven met welk rendement afvangst plaatsvindt in bodem, vliegias en ROI-gips en welke fractie van de met de biobrandstofkorrels en de (afval)stoffen ingekomen massaastroom aan deze componenten wordt uitgestoten, in het bijzonder voor Hg, de overige BLA-metalen, F en Cl. Ga in het licht van het vorenstaande ook in op de vraag of en zo ja, welke aanvullende emissiebeperkende maatregelen noodzakelijk zijn.

- 3.8.4 Geef op dezelfde onderdelen als bij 3.8.1 aangegeven en op dezelfde wijze als onder 3.8.3 gevraagd met betrekking tot de verbranding van niet gevaarlijke afvalstoffen een beschrijving van de te verwachten emissieconcentraties en vrachten ten gevolge van de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen. Relateer de emissieconcentratie ten gevolge van het bijstoken van gevaarlijk afval en de temperatuur en de verblijftijd in de ketel aan de normen van de EG-richtlijn 94/67/EG.
- 3.8.5 Geef aan welke piekmissies kunnen voorkomen gelet op de variatie per bij te stoken afvalstroom en gelet op de dosering/mengverhouding bij combinaties van afvalstromen.
- 3.8.6 Ga na hoe de minimalisatieverplichting voor extreem risicovolle-stoffen (PCDD, PCDF en PCB) en carcinogenen zonder drempelwaarde (Ni, Be en PAK) uit de NER kan worden ingevuld.
- 3.8.7 Houd bij de beschrijving van de kwaliteit van de reststoffen (bodem-, vliegias en ROI-gips) rekening met het toetsingskader van het Bouwstoffenbesluit en vooruitlopend daarop met het IPO-interimbeleid 'Werken met secundaire grondstoffen'. Geef aan de uitloging van niet-vormgegeven (kolomtest L/S=10) en vormgegeven (diffusietest) toepassing en geef de thans beschikbare resultaten. Maak daarin onderscheid in de reststoffen van uitsluitend kolenstook en die van de perioden waarin (afval)stoffen zijn bijgestookt. Beschrijf de afzetmogelijkheden van de reststoffen afhankelijk van door het bijstoken optredende kwaliteitsvariaties. Verwijs hierbij waar mogelijk naar resultaten van proefverbrandingen.
- 3.8.8 Beschrijf de mogelijke calamiteiten bij EZH die ten gevolge van de inzet van bij te stoken brandstoffen kunnen optreden met de mogelijke gevolgen; beschrijf de risico's van broei, brand en stofexplosies; beschrijf preventieve (zoals detectiesystemen) en beschermende maatregelen (zoals explosiedrukontlasting).
- 3.9.1 Geef met inachtneming van de voorgaande richtlijnen een beschrijving van het milieuzorgsysteem en met name van het gebruik en planmatig onderhoud van de installatie.

Schenk hierbij in ieder geval ook aandacht aan de wijze waarop de metingen (monitoring) in ruimte en tijd van daadwerkelijke uitwerpen en lozingen onder normale en bijzondere bedrijfsomstandigheden zal plaatsvinden en hoe zonodig op de wijze van bedrijfsvoering zal worden teruggekoppeld (al dan niet automatisch).

- 3.9.2 Beschrijf de wijze en frequentie waarop emissiemetingen en controles van emissiebeperkende voorzieningen zullen worden uitgevoerd; maak hierbij een onderscheid tussen lucht, water, bodem en reststoffen.
- 3.9.3 Beschrijf de wijze waarop vastgesteld/geregistreerd/gemeten gaat worden welke besparing op het stoken van kolen gaat plaatsvinden en hoeveel emissie van CO₂ van fossiele oorsprong vermeden zal worden.
- 3.10 Beschrijf aanvullende maatregelen die de eventuele nadelige gevolgen van het bijstoken van bedoelde (afval)stoffen op de onder 3.8 beschreven aspecten beperken. Ga daarbij in op:
- optimale/maximale rookgasreiniging, verdergaande maatregelen ter minimalisatie van emissies naar de lucht (mogelijke toepassing van de NO_x-installatie);
 - optimale benutting van de vrijkomende reststoffen, zowel kwalitatief als kwantitatief (zo weinig mogelijk niet toepasbare reststoffen);
 - uitbreiding van de waterzuivering met een koolfilter.
- 3.11 Beschrijf varianten met betrekking tot het bijstoken van bedoelde (afval)stoffen. Ga hierbij in op de wijze van aanvoer van de bij te stoken (afval)stoffen en op verdere emissiereducerende maatregelen. Ga daarbij in op andere NO_x-emissiereducerende technieken. Beschrijf ook de mogelijkheden van het verhogen van de stookwaarde van de biobrandstofkorrel tot ten minste 10 MJ/kg.
- 3.12 Formulering van alternatieven voor de voorgenomen activiteit. Formuleer en beschrijf met inachtneming van de voorgaande richtlijnen een aantal alternatieven voor de gehele inrichting. Deze alternatieven (voor de voorgenomen activiteit) dienen te worden opgebouwd uit de op grond van 3.11 beschreven varianten (voor de verschillende (installatie)onderdelen) gecombineerd met de op grond van 3.10 beschreven nadere milieubeschermdende voorzieningen. De behandeling van de in beschouwing te nemen alternatieven zal wat betreft diepgang en detaillering gelijkwaardig moeten zijn. De ontwikkeling van de alternatieven dient gerelateerd te worden aan de probleemstelling en de doelen van het voornemen (zie hoofdstuk 2).
- 3.13 Beschrijf het meest milieuvriendelijk alternatief. Dit alternatief kan worden opgebouwd uit de voorgenomen activiteit, aangevuld met emissiebeperkende voorzieningen (3.10) en de op grond van 3.11 beschreven varianten.
- 3.14 Beschrijf het nulalternatief. Dit is de situatie dat de voorgenomen activiteit geen doorgang vindt en de bestaande bijstookactiviteiten worden beëindigd. Voorzover dit alternatief niet reëel is, dient het beschreven te worden als referentiekader voor de vergelijking van de milieugevolgen van de voorgenomen activiteit en het meest milieuvriendelijk alternatief.

- 3.15 Vergelijk de emissies van de voorgenomen activiteit, het meest milieuvriendelijk alternatief en de op basis van Richtlijn 3.12 geformuleerde alternatieven met de emissies van een draaitrommeloven van de AVR voor wat betreft de gevaarlijke (afval)stoffen en de emissies van een goed functionerende moderne afvalverbrandingsinstallatie voor wat betreft de overige (afval)stoffen.

4. BESTAANDE MILIEUTOESTAND EN AUTONOME ONTWIKKELINGEN

4.1 Algemeen

In dit hoofdstuk dient een beschrijving gegeven te worden van de bestaande toestand van het milieu rond de locatie en de autonome ontwikkeling daarvan. In dit geval dient onder de bestaande toestand van het milieu te worden verstaan: het in werking zijn van de centrale zonder bijstookactiviteiten. Voor deze beschrijving mag gebruik worden gemaakt van bestaande literatuur. De beschrijving behoeft niet uitgebreider gegeven te worden dan gelet op de te verwachten milieueffecten reëel is.

4.2 Geef een beschrijving van de bestaande locatie voorzover van belang voor de voorspelling van effecten voor het milieu voor de voorgenomen activiteiten en de alternatieven. Gelet op de voorgenomen activiteit dienen met name de kwaliteit van de lucht (zie voor luchtaspecten Richtlijn 3.8), het oppervlaktewater en de bodem worden beschreven alsmede het huidige achtergrondniveau van het geluid. Per effect dient een studiegebied bepaald te worden dat de locatie en de aangrenzende gebieden, die direct of indirect kunnen worden beïnvloed, bevat.

4.3 Beschrijf de biotische aspecten rond de locatie voorzover die door de voorgenomen activiteiten kunnen worden beïnvloed.

4.4 Beschrijf de autonome ontwikkeling van de locatie ten aanzien van de onder 4.1 en 4.2 genoemde aspecten.

5. DE MILIEUGEVOLGEN

5.1 Algemeen

Hieronder wordt gevraagd een beschrijving te geven van de gevolgen voor het milieu van de voorgenomen activiteit en de alternatieven daarvoor.

- Bij de voorspellingen van de gevolgen voor het milieu moet steeds worden aangegeven, welke methoden of modellen zijn gebruikt. Aannamen dienen gemotiveerd te worden. Bij variaties van resultaten als gevolg van onzekerheden en onnauwkeurigheden, dient ook de 'worst case'-situatie te worden uitgewerkt.
- Bij de beschrijving van de gevolgen voor het milieu dienen de aspecten van emissies naar lucht en oppervlaktewater, alsmede de energieaspecten uitgebreid te worden beschreven. De milieugevolgen van de overige in hoofdstuk 3 aangegeven emissies kunnen in principe op een globaler niveau worden beschreven, tenzij deze emissies zodanig significant zijn dat zij tot grote milieugevolgen zullen leiden.
- Bij de beschrijving dient ook aandacht besteed te worden aan de gevolgen voor het milieu tijdens de aanleg- en opstartfase, proefdraaien, schoonmaak- en onderhoudswerkzaamheden.

5.2 Beschrijf de gevolgen voor het milieu van de voorgenomen activiteit en de alternatieven. Bij deze beschrijving dient aan de volgende aspecten aandacht te worden besteed:

- de invloed van de emissies op de kwaliteit van de lucht, met name zware metalen (zoals gespecificeerd bij 3.8), dioxines, fluoriden (inclusief HF), chloriden (inclusief HCl), CO₂, SO₂, NO_x, geur en stof (grof/fijn); maak een vergelijking tussen de verontreinigingen en de bestaande normen en streefwaarden;
- geluidhinder, waaronder de geluidcontouren, de relatie met de vastgestelde zone ex Wet geluidhinder en de verhouding tot de saneringsdoelstelling van de Wet geluidhinder/Bestuursovereenkomst Rijnmond West;
- bodem en grondwater; geef aan wat de gevolgen zijn van de beschreven emissies naar de bodem en het grondwater;
- oppervlaktewater; geef aan wat de gevolgen zijn van de beschreven emissies naar het oppervlaktewater (inclusief thermische belasting).

5.3 Aangegeven moet worden op welke wijze de voorspellingen zijn gedaan en of ook ervaringscijfers zijn gebruikt. Bij onzekerheid dient ook de slechtst denkbare situatie te worden beschreven.

5.4 Geef aan in hoeverre het voorgenomen initiatief als secundair effect de belasting en/of ontlasting van het milieu elders met zich meebrengt.

6. VERGELIJKING VAN DE ALTERNATIEVEN

- 6.1 De verschillende alternatieven moeten ten aanzien van de milieu-gevolgen per milieuaspect worden vergeleken met de ontwikkeling van de bestaande toestand van het milieu zonder uitvoering van de activiteit (autonome ontwikkeling) als referentiekader (zie ook hoofdstuk 4).
De vergelijking zal zoveel mogelijk kwantitatief onderbouwd dienen te worden. Bij de vergelijking moet een voorkeursvolgorde van de alternatieven per milieuaspect worden opgesteld.
- 6.2 Aangegeven dient te worden welke gangbare milieukwaliteitseisen, streefwaarden en doeleinden van het milieubeleid daarbij zijn beschouwd (zie ook hoofdstuk 2).
- 6.3 Aangegeven dient te worden in welke mate elk van de alternatieven naar verwachting kan bijdragen aan de realisering van de doelstellingen. De doelen zullen daarom zoveel mogelijk gekwantificeerd moeten worden (zie ook hoofdstuk 2).
- 6.4 Geef gemotiveerd aan, aan welk van de beschreven alternatieven en/of varianten de initiatiefnemer uiteindelijk de voorkeur geeft. De keuze van het voorkeursalternatief dient gerelateerd te worden aan de probleemstelling en het doel van de voorgenomen activiteit.
Bij de vergelijking van de alternatieven mogen de kostenaspecten worden betrokken.

7. LEEMTEN IN KENNIS EN INFORMATIE EN EVALUATIE

7.1 Leemten in kennis en informatie

Het MER moet aangeven, welke leemten in kennis en informatie zijn blijven bestaan en welke betekenis daaraan mag worden gehecht voor de besluitvorming.

Informatie die voor het te nemen besluit essentieel is, kan niet onder leemten in kennis worden aangegeven. Deze informatie dient met prioriteit te worden geïdentificeerd en mag in het MER niet ontbreken. Indien voor het verkrijgen van deze informatie onderzoek noodzakelijk is, dient dit onderzoek verricht te worden. Dit houdt echter niet in dat fundamenteel of toegepast wetenschappelijk onderzoek verricht hoeft te worden.

Met betrekking tot de leemten in kennis en informatie dienen tevens vermeld te worden:

- onzekerheden en onnauwkeurigheden in de voorspellingsmethoden en in gebruikte invoergegevens. De onzekerheden en onnauwkeurigheden behoeven alleen aangegeven te worden voor de met betrekking tot de milieugevolgen meest relevante parameters;
- andere kwalitatieve en kwantitatieve onzekerheden op korte en lange termijn;
- gebrek aan bruikbare voorspellingsmethoden;
- andere kwantitatieve en kwalitatieve onzekerheden op korte en lange termijn.

Gemotiveerd dient te worden waarom de opgesomde leemten en onzekerheden (zijn blijven) bestaan. Tevens dient aangegeven te worden van welke aard deze zijn.

7.2 Evaluatie

In het MER dient als onderdeel van de voorgenomen activiteit een voorzet gegeven te worden voor een evaluatie- en monitoringprogramma, wie dit zal gaan uitvoeren en hoe zal worden gereageerd als aan bepaalde milieurandvoorwaarden en milieukwaliteitseisen niet kan worden voldaan.

Aangegeven dient te worden welke modellen en aannames zijn gehanteerd, welke onzekerheden een rol hebben gespeeld en welke maatregelen getroffen kunnen worden indien blijkt dat de effecten groter zijn als voorspeld.

Voorts is van belang dat de maatregelen worden genoemd, die kunnen worden getroffen als bepaalde optredende gevolgen ernstiger zijn dan de gestelde milieurandvoorwaarden toestaan.

Evaluatie kan een bijdrage leveren aan de invulling van leemten in kennis, tevens kan gezien worden of externe ontwikkelingen aanleiding kunnen geven de verleende vergunningen bij te stellen of te herzien.

In verband met de uitvoering van de (wettelijk verplichte) evaluatieprocedure is het van groot belang dat de nulsituatie en de autonome ontwikkeling zo goed mogelijk (in kwantitatieve termen) zijn omschreven en de voorspellingen betreffende de effecten van de activiteit op het milieu in toetsbare termen zijn gesteld.

8. VORM EN PRESENTATIE VAN HET MER

- 8.1 Het MER zal de wenselijkheid, de doelen en de gevolgen voor het milieu van de voorgenomen activiteit kernachtig dienen te behandelen. Dit zal enerzijds een objectieve afweging van de milieuaspecten bij de besluitvorming mogelijk maken en anderzijds ertoe bijdragen de gevolgen voor het milieu voor alle betrokkenen inzichtelijk te maken.
- 8.2 Het MER kan deel uitmaken van een document van een bredere strekking. Het MER zal hierin afzonderlijk herkenbaar moeten zijn. Dit kan onder andere gerealiseerd worden door een behandeling in hoofdstukken overeenkomstig de voor het MER gegeven richtlijnen.
- 8.3 In het MER moeten keuze-elementen (criteria en uitgangspunten), die bepalend zijn geweest bij de opstelling ervan, duidelijk naar voren worden gebracht.
- 8.4 Het MER moet voorzien zijn van een samenvatting, die representatief is voor de inhoud en voor een algemeen publiek leesbaar.
- 8.5 Onderbouwende informatie kan in bijlagen behorende tot het MER worden opgenomen. Daartoe kunnen ook behoren een verklarende begrippenlijst, een lijst van gebruikte afkortingen, een literatuurlijst en een overzicht van onderzoek dat verricht is ten behoeve van de voorgenomen activiteit.
- 8.6 Bij de uitwerking van de verschillende onderdelen van het MER dient verwezen te worden naar de daarvoor gegeven richtlijnen. Zonodig dient te worden gemotiveerd waarom aan bepaalde richtlijnen niet tegemoet is gekomen.
- 8.7 Van alle gehanteerde begrippen, die specifiek zijn voor de onderhavige activiteit dienen eenduidige definities en/of omschrijvingen gegeven te worden. Vermeld tevens bronnen en motiveer eventuele keuzen, waarbij in ieder geval geldende normen, criteria en de ontwikkelingen daarvan moeten worden betrokken. Ook moet aandacht worden besteed aan (het onderscheid tussen) bestaande en uitvoerbare technieken.
- 8.8 De bestaande milieukwaliteit en de milieu-effecten dienen zoveel mogelijk door het hele MER heen (inclusief bijlagen en samenvatting) uitgedrukt te worden in uniforme eenheden zodat een vergelijking van de gepresenteerde gegevens mogelijk wordt gemaakt. Indien op goede gronden een andere eenheid wordt gebruikt dan dient dit in de tabellen en waar nodig in de tekst te worden aangegeven.

BIJLAGE 1

Nota van beantwoording behorende bij de richtlijnen voor het op te stellen Milieu-effectrapport voor de bijstook van (afval)stoffen in de bestaande poederkoolgestookte Centrale Maasvlakte ten behoeve van de productie van elektriciteit, naar aanleiding van binnengekomen adviezen en reacties inzake de startnotitie.

Met betrekking tot de op te stellen richtlijnen is, overeenkomstig de in de Wet milieubeheer opgenomen m.e.r.-regeling advies gevraagd aan de Commissie voor de milieu-effectrapportage (C-mer) en de overige wettelijke adviseurs en betrokkenen. Tevens heeft de startnotitie van 10 november 1997 tot en met 8 december 1997 ter inzage gelegen.

Hieronder volgt een overzicht van de ingekomen reacties en adviezen, waarvan afschriften achter deze richtlijnen zijn gevoegd (het advies van de Commissie m.e.r. in samengevatte vorm, zoals opgesteld door haar zelf):

1. Zuid-Hollandse Milieufederatie te Rotterdam;
2. de heer J. van der Veen te Delft;
- 3 Gemeentewerken Rotterdam;
4. Commissie m.e.r. te Utrecht.

Het advies van de Commissie m.e.r. is binnen de systematiek van de richtlijnen verwerkt.

In deze nota worden vorenstaande overige adviezen en reacties kort weergegeven en wordt ingegaan op de wijze waarop wij in de richtlijnen daaraan zijn tegemoetgekomen.

Ad 1

Zuid-Hollandse Milieufederatie vraagt in de richtlijnen aandacht voor aspecten van preventie en hoogwaardige verwerking, netto-energiewinst en CO₂-reductie, controle om ongewenste vermenging van bij te stoken stromen te voorkomen en naar de invloed van de bijstookactiviteiten op de emissies en op het milieu.

De aan de orde gestelde aspecten worden gevraagd in respectievelijk hoofdstuk 2, onder 2.2, hoofdstuk 3, onder 3.7, 3.8, 3.9 en 3.11 en in hoofdstuk 5, onder 5.2 van de richtlijnen.

Ad 2

De heer Van der Veen vraagt aandacht voor de gevolgen van het bijstoken voor het milieu, en ook naar het verschil in het bijstoken in de E-centrale versus verwerking in een bestaande afvalverbrandingsinstallatie.

De aan de orde gestelde aspecten worden behandeld in hoofdstuk 2, onder 2.2, hoofdstuk 3, onder 3.8 en 3.15 en in hoofdstuk 5, onder 5.2.k van de richtlijnen.

Ad 3

Gemeentewerken Rotterdam vraagt naar de effecten van het bijstoken op het milieu, op de afzet van reststoffen van de centrale, naar de doelmatigheid van het bijstoken, naar de verschillende verhoudingen tussen de bij te stoken (afval)stoffen enerzijds en de hoeveelheid kolen anderzijds, en naar de vergelijking van dit initiatief met de verwerking van de bij te stoken (afval)stoffen in een daartoe ingerichte installatie.

De aan de orde gestelde aspecten worden behandeld in hoofdstuk 5, onder 5.2, in hoofdstuk 2, onder 2.2, in hoofdstuk 3, onder 3.8, 3.7 en 3.15 van de richtlijnen.

5711-1464

p969 11-12-97

Zuid-Hollandse Milieufederatie

Provinciaal E	uur
van 10-1	nd
0-1	lieu
10 DEC. 1997	
148939	
146447	
01	College van Gedeputeerde Staten van
146	Zuid-Holland
	Postbus 90602
	2509 LP DEN HAAG

G.W. Burgerplein 5
3021 AS Rotterdam
telefoon 010 - 476 53 55
fax 477 55 62
postbank 5187519

referentie	AF 97.60/013
uw referentie	
onderwerp	MER-startnotitie Bijstoken secundaire brandstoffen Maasvlaktecentrale
behandeld door	drs. A.J. Bakker
datum	8 december 1997

Geacht college,

De N.V. EZH heeft het voornemen om bepaalde, geselecteerde afvalstromen bij te stoken als secundaire brandstoffen in de poederkoolgestookte elektriciteitscentrale op de Maasvlakte. Als onderdeel van de m.e.r.-procedure is een startnotitie gemaakt. De Zuidhollandse Milieufederatie heeft hierop de volgende opmerkingen.

Algemeen

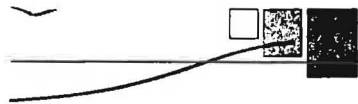
De MER-startnotitie gaat in op het bijstoken van diverse afvalstromen in de kolengestookte elektriciteitscentrale op de Maasvlakte. Begin dit jaar heeft een MER-startnotitie ter inzage gelegen voor het bijstoken van biobrandstofkorrels in de Maasvlaktecentrale. In onze reactie daarop d.d. 29-1-97 hebben wij gesteld dat wij het een goede zaak zouden vinden als er een m.e.r. zou verschijnen waarin de problematiek van het bijstoken van meerdere afvalstromen integraal wordt benaderd. Wij vinden het daarom een goede zaak dat de voorliggende startnotitie, met o.a. een heldere lijst van de eventueel bij te stoken afvalstromen, daarop ingaat.

Wij houden evenwel een grote terughoudendheid met betrekking tot de grote hoeveelheid afvalstromen die EZH zou willen bijstoken. In zijn algemeenheid zijn wij van mening dat de Maasvlakte-centrale elektriciteitsproductie als hoofdtak heeft en niet afvalverwerking. Belangrijke criteria waaraan wij het gebruik van afval als brandstof in de Maasvlakte-centrale willen toetsen zijn: preventie en hoogwaardige verwerking (Ladder van Lansink; alternatieve technologieën), besparing op brandstoffen en de daaraan gekoppelde vermeden CO2-emissie, de mogelijkheden van controle op de afvalstromen en de verspreiding van vervuילende stoffen via luchtemissies en reststoffen.

Preventie en hoogwaardige verwerking

Preventie en hergebruik van afvalstoffen zijn de hoogste beleidsprioriteiten in ons afvalbeleid. Hiermee kan ondermeer op grondstoffen en energie worden bespaard. Wij zijn van mening dat elke afvalstroom moet worden bekeken op zijn potenties voor preventie en hergebruik. Wij vragen u deze toets op te nemen in de richtlijnen.

Er worden in de startnotitie geen alternatieven opgenomen voor de van genoemde afvalstromen ten opzichte van verbranding, na bijmenging, in de Maasvlaktecentrale van de EZH. Alternatieven wordt slechts gezocht in verschillende uitvoeringsvarianten. Wij menen dat wel degelijk aandacht moet worden besteed aan alternatieve technologieën voor de verwerking van de diverse afvalstromen, zoals vergisting en vergassing. Daarnaast moet ook verbranding in een afvaloven (rooster-

oven, draaitrommeloven) als vergelijkend alternatief worden meegenomen.

Wij vragen u dit op te nemen in de richtlijnen, waarbij de aandacht zich moet richten op emissies, lozingen, energiewinning en vermeden CO₂-emissie, en reststoffenproductie (kwaliteit en kwantiteit). Verder zou de aandacht zich ook moeten richten op doelmatigheid. Getoetst zou moeten worden of deze wijze van verwerken (bijstoken in elektriciteitscentrale) goed is voor en stabiele markt wat betreft (eind)verwerking van afval (o.a. afvalverbranding, compostering, recycling).

Netto energiewinst en CO₂-reductie

Het primaire belang van het bijstoken van afvalstoffen in de Maasvlakte-centrale is het uitsparen van primaire brandstoffen (kolen) door gebruik te maken van de energie-inhoud van afvalstoffen. Daarbij moet wel duidelijk zijn dat er sprake is van een werkelijke winst. In het MER zou voor elke afvalstroom een energiebalans moeten worden gemaakt, waarna wordt aangegeven hoeveel kolen worden uitgespaard en hoe groot de vermeden CO₂-emissie is.

In dit opzicht zetten wij vraagtekens bij het verstoken van afvalstromen met een relatief lage stookwaarde. Dit is o.a. het geval bij de biobrandstofkorrels. Werd in de MER-startnotitie voor de biobrandstofkorrels nog gesproken over een stookwaarde van ruim 10 MJ/kg, de in deze startnotitie opgenomen waarde van 5 MJ/kg vinden wij bedenkelijk laag. De hoeveelheid water is hierbij natuurlijk van belang; drogen met behulp van restwarmte van de Maasvlakte-centrale zou hierbij een optie kunnen zijn.

Wij vragen u in de richtlijnen op te nemen dat een energiebalans per afvalstroom wordt gemaakt, waaraan gekoppeld het vermeden kolenverbruik en de vermeden CO₂-emissie.

Controle

Wij vinden het uitermate belangrijk dat een goede kwalitatieve en kwantitatieve controle mogelijk is en wordt uitgevoerd. Dit om te voorkomen dat ongewenste vermenging plaatsvindt met andere afvalstromen, waardoor hergebruik onmogelijk zou kunnen worden en waardoor extra vervuiling zou kunnen ontstaan. Wij zijn van mening dat al in het m.e.r. moet worden aangegeven welke mogelijkheden voor een dergelijke controle aanwezig zijn voor elk van de genoemde afvalstromen en welke randvoorwaarden die controle stelt aan het bijstoken en aan de acceptatie.

Wij vragen u dit op te nemen in de richtlijnen.

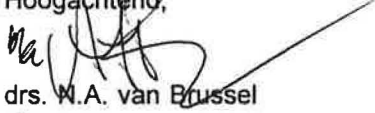
Verspreiding van vervuilende stoffen via luchtmissies en reststoffen

Van belang is dat het bijstoken van afvalstoffen niet leidt tot een slechtere milieukwaliteit, maar juist tot een betere milieukwaliteit. Het is dan ook nodig om per afvalstroom na te gaan welke invloed het bijstoken daarvan heeft op met name de emissies naar de lucht en op de kwaliteit van de reststoffen (en daarmee de mogelijke verspreiding van stoffen naar de bodem). Dit moet worden afgezet tegen de milieu-effecten van kolenstook. Van zowel het bijstoken van de afvalstromen als het stoken van kolen dient in het m.e.r. een duidelijk beeld te worden geschetst van deze milieu-effecten. Een en ander dient zo veel mogelijk te worden ondersteund met praktijkmetingen. Hierbij dient ook aandacht te zijn voor belangrijke microverontreinigingen als kwik.

Wij vragen u in de richtlijnen op te nemen dat een dergelijke milieukwaliteitsvergelijking wordt gemaakt.

Wij vragen u onze opmerkingen te verwerken in de richtlijnen voor het MER.

Hoogachtend,

drs. W.A. van Brussel
directeur

afz;
dhr. J. vd Veen
Beethovenln 138
2625 RT Delft

STII - 1464

DWM 146448
Gedeputeerde Staten
van Zuid-Holland
Postbus 90602
2509 LP Den Haag

Voorzitter } 2-12-97
J. Veehman }
J. d. Sluis }
P. Borgehoop }

Delft, 22-11-97

DWM 146448
secundaire brandstof EZH

Zeerweledelgestreng bevoegd gezag,

Het inzetten van bepaalde geselecteerde afvalstromen als secundaire brandstoffen mag niet tot een toename van de vervuiling leiden, ook niet ten opzichte van de haalbare minimale vervuiling. Verder zie de brieven van 8 juli 96 inzake MJP/GA II en van 21 aug 97 inzake SNCbv-glycol-ether-heavy-ends.

Hoogachtend

bijl; brieven 8 juli 96 en 21 aug 97

J. van der Veen
de schoonmaker

Postbus 90602
2509 LP Den Haag

28 NOV. 1997

146403

146447

ABCCM

1e stapsakr.

J. van der Veen
de schoonmaker

Awb-bezwaar
afz;
dhr. J. vd Veen
Beethovenln 138
2625 RT Delft

bezwaar tav SNCbv
GS v Z-Holl.
Postbus 90602
2509 LP Den Haag

Delft, 21 aug 97

projectnr 274044/7

bezwaar tav SNCbv-glycol ether heavy ends

Zeerweledelgestreng bevoegd gezag,

Van der Veen dient bezwaar in tegen de niet-van-toepassing-verklaring voor de afgifte van jaarlijks 1200 ton glycol-ether-heavy-ends door Shell Nederland Chemie bv aan de elektriciteitscentrale van het Electriciteitsbedrijf Zuid-holland op de Maasvlakte. De verklaring is afgegeven door gedeputeerde Staten van Zuid-Holland. Het projectnummer is 274044/7. Zowel de procedure als het besluit schieten zowel inhoudelijk als juridisch tekort. Het is onjuist het glycol-ether-heavy-ends tot niet-afvalstof te verklaren cq de wetten en regels voor chemische afvalstoffen niet-van-toepassing te verklaren dan wel het spul op een dergelijke wijze geschikt voor hergebruik

Om als afvalstof in aangemerkt te worden moet een goed een inrichting verlaten,

Om als afvalstof in aangemerkt te worden moet een goed in een inrichting zijn vrijgekomen uit de verwerking van afval of zijn vrijgekomen naast de produktie van ander goed waarvoor die inrichting bedoeld is.

Om als afvalstof aangemerkt te worden moet een goed ook redelijkerwijs als niet-grondstof, niet-halfprodukt en niet-produkt aangemerkt kunnen worden. Dat neemt niet weg dat een afvalstof nuttig gebruikt kan worden. Maar nuttig hergebruik neemt niet weg dat een goed afval is. Een goed is afval als het aan de drie bovengenoemde kwalifikaties voldoet. *volgens de wetten en regels*

Het glycol-ether-heavy-ends verlaat de inrichting.

De inrichting is niet bedoeld om glycol-ether-heavy-ends te produceren.

Het glycol-ether-heavy-ends is geen gangbare brandstof. De inrichting is ook niet bedoeld om het spul als brandstof te produceren. Het spul kan redelijkerwijs als niet-grondstof, niet-halfprodukt en niet-produkt aangemerkt worden.

Het spul voldoet aan alle 3 hierbovengenoemde ontwikkelde criteria om als afval aangemerkt te worden en moet derhalve als afval aangemerkt worden.

Voortvloeiende uit de Europese wetten en regels moet het als afval aangemerkt worden.

Nu het glycol-ether-heavy-ends als afvalstof aangemerkt moet worden vloeit uit andere wetten en regels voort dat het als chemisch afval aangemerkt moet worden.

Dat sluit echter nuttig hergebruik niet uit. Maar voor de verwijdering of het hergebruik van het spul moeten wel de wetten, regels en procedures passende chemische afvalstoffen toegepast worden. Voor hergebruik van afval geldt dat het niet meer (leef)milieuverontreiniging mag leiden dan verwijdering. Dat moet ook vóór het hergebruik aangetoond worden. Dat de emissienormen van de inrichting waarin het hergebruik plaats vindt niet overschreden worden doet daar niet aan af. Bij verwijdering, bijvoorbeeld verbranding bij de AVR, zijn de zwaarste voorzieningen getroffen om de milieuverontreiniging te minimaliseren en wordt aan de strengste emissie-eisen voldaan. Bij verbranding in een kolencentrale zijn er minder zware voorzieningen en minder strenge emissie-eisen. Deze zien ook niet toe op de verbranding van afval. Dat deze BEES-eisen niet overschreden zouden worden komt omdat met een moderne installatie de kolenverbranding ruim aan de BEES-eisen kan voldoen. Daardoor is er "vervuilingsruimte" dankzij welke het meeverbranden van afval niet leidt tot overschrijding van de soepele BEES-normen. Dat doet er echter niets aan af dat het hergebruik als voorgenomen van het glycol-ether-heavy-ends moet voldoen aan de van toepassing zijnde wetten en regels en dat vooraf aangetoond moet worden dat het niet leidt tot meer milieubelasting ten opzichte van verwijdering. Dat er verbetering zou zijn ten opzichte van verbranding in de eigen stoude stookinstallaties voor restolie zonder enige rookgasreiniging doet daar niets aan af want dat is geen verwijdering. Mede verbranding van afval in de EZH-centrale met hoge schoorstenen zal leiden tot evenredig extra verontreiniging in de wijde omtrek.

Hoogachtend
J. van der Veen
de schoonmaker

111-1464

Milieu

tel. GW +31 10 4896922
fax GW +31 10 4894547
fax afz +31 10 4896231

- College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland
Postbus 90602
2509 LP 's-Gravenhage
DWM 146448
- Uw kenmerk
DWM 146447
Uw brief d.d.
30-10-97
Ons kenmerk
U97/M5247/jhu
Betreft
EZH, startnotitie bijstoken
- Afdeling
Milieubeleid
Contactpersoon
C. Luykx
Telefoonnummer
010 4896237

fax afz +31

**Provinciaal Bestuur
van Zuid-Holland**
Directie Water en Milieu

sk. - 8 DEC. 1997

afz. nr.	14187
nr.	1463-7
r.	1
stap	1464
ont. nr.	
afz.	bur.
	NEE

Datum
5 december 1997

Geacht college,

Hierbij maken wij gebruik van de mogelijkheid opmerkingen te maken op de startnotitie ten behoeve van het opstellen van een Milieu Effect Rapport voor het bijstoken van secundaire brandstoffen in de kolengestookte elektriciteitscentrale op de Maasvlakte.

In de startnotitie staat dat het bijstoken van secundaire brandstoffen een positieve bijdrage moet leveren aan de bescherming van het milieu ten opzichte van de huidige verwerkingsmethode. Om een dergelijke afweging te kunnen maken is het nodig dat de genoemde “positieve bijdrage” in het MER wordt gedefinieerd. Dit om de vraag te kunnen beantwoorden wanneer bijstoken een positieve bijdrage levert en wanneer niet. In de startnotitie staat verder als criterium dat bijstoken moet leiden tot verlaging van de productiekosten van elektriciteit. Wat betekent dit voor het bijstoken van de genoemde secundaire brandstoffen? Leidt het bijstoken tot extra kosten, bijvoorbeeld bij het onderhoud van de installaties of de afzet van reststoffen?

In het MER moet duidelijk worden gemaakt waar, en onder welke technische en financiële voorwaarden op dit moment de reststoffen van de EZH-centrale worden afgezet. Verandert deze afzet als gevolg van het bijstoken van de betreffende secundaire brandstoffen, en zo ja hoe? Welke eisen worden door de afnemers aan de reststoffen gesteld? Zijn er ook andere afzetmogelijkheden dan de huidige, en zo ja welke criteria gelden daar? Kunnen bij deze alternatieve afzetmogelijkheden andere hoeveelheden secundaire brandstoffen worden bijgestookt?

In de startnotitie staat dat de doelmatigheid van het bijstoken wordt aangetoond. Het bevoegd gezag moet duidelijk maken wat in dit geval onder doelmatigheid moet worden verstaan.

De herkomst en hoeveelheid van de secundaire brandstoffen en de verwachtingen voor de toekomst daarin zijn essentiële onderdelen van de beschrijving van de voorgenomen activiteit. Onduidelijk is of voor de acceptatie van alternatieven op dit punt bepaalde criteria gelden. Bijvoorbeeld voor de hoeveelheid die minimaal (per jaar) moet worden aangeboden en de continuïteit van de aangeboden stroom. Welke bronnen komen in principe in aanmerking, en om welke stoffen gaat het dan? Is tabel 4.1 een overzicht van de huidige stand van zaken, wordt hiermee geanticipeerd op toekomstige ontwikkelingen, of is dit precies de voorgenomen activiteit? Dat leidt ons tot de vraag hoe de voorgenomen activiteit precies wordt gedefinieerd, bijvoorbeeld in termen van de verhouding tussen de verschillende secundaire brandstoffen onderling, en als percentage van de totale hoeveelheid brandstof.

De uitvoeringsalternatieven die in de startnotitie zijn genoemd, zijn te beperkt. In de beschrijving van de alternatieven moet ook aandacht worden besteed aan de verschillende verhoudingen van de bij te stoken secundaire brandstoffen onderling, en de verhouding van de totale hoeveelheid van deze brandstoffen tot de totale hoeveelheid kolen die in de installatie worden verbrand. Daarbij moeten twee situaties worden onderscheiden, namelijk de situatie dat beide eenheden in bedrijf zijn en de situatie dat gedurende enige tijd slechts een eenheid wordt gebruikt. Wat is de invloed van verschillende verhoudingen van de secundaire brandstoffen voor de emissies en de reststoffen. Bij de beschrijving van de milieu-effecten kan gebruik worden gemaakt van een massabalans per verontreiniging.

Het nulalternatief dient als vergelijkingsbasis voor de voorgenomen activiteit, zijn alternatieven en het meest milieuvriendelijke alternatief. In het MER moet worden ingegaan op de verschillen die er zijn volgens de initiatiefnemer in het bijstoken van de genoemde afvalstoffen in de EZH-centrale, vergeleken met het verwerken van dezelfde afvalstoffen in daarvoor ingerichte afvalverwerkingsinstallaties, zowel technisch, milieuhygiënisch als beleidsmatig.

Hoogachtend,

DE ALGEMEEN DIRECTEUR VAN GEMEENTEWERKEN

3M-1464

Provinciaal Bestuur van Zuid-Holland Directie Water en Milieu		
8 - JAN 1998		
W.M. nr.	150002	
Zaaknr.	146447	
377	01	
	146448	
WDC	Dut: 017	
B.V.O.	JA	NEE

Commissie voor de milieueffectrapportage

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland
Postbus 90602
2509 LP 's-GRAVENHAGE

uw kenmerk
DWM 146447

uw brief
30 oktober 1997

ons kenmerk
U01-98/Ru/nm/912-27

onderwerp
Advies voor richtlijnen MER voor het
bijstoken van secundaire brandstoffen in
de kolengestookte elektriciteitscentrale
op de Maasvlakte

doorkiesnummer
(030) 234 76 50

Utrecht,
7 januari 1998

Met bovengenoemde brief stelde u de Commissie voor de milieueffectrapportage (m.e.r.) in de gelegenheid een advies voor richtlijnen uit te brengen voor een milieueffectrapport (MER) ten behoeve van de besluitvorming over het bijstoken van secundaire brandstoffen in de kolengestookte elektriciteitscentrale op de Maasvlakte.

Overeenkomstig artikel 7.14 van de Wet milieubeheer (Wm) bied ik u hierbij het advies van de Commissie aan. Graag vraag ik uw aandacht voor het volgende.

De Commissie heeft op 4 maart 1997 een richtlijnenadvies uitgebracht over de productie en toepassing van biobrandstofkorrels door respectievelijk BioMass en EZH. EZH heeft te kennen gegeven het milieueffectrapport voor de biobrandstofkorrels op te nemen in het MER waarvoor dit advies is geschreven. De Commissie adviseert beide MERen zodanig te integreren dat een goed inzicht wordt verkregen in de milieugevolgen van de activiteit afzonderlijk en van de activiteit gezamenlijk.

De Commissie hoopt met haar advies een constructieve bijdrage te leveren aan de totstandkoming van de richtlijnen voor het MER. Zij zal gaarne vernemen hoe u gebruik maakt van haar aanbevelingen.

ir. P. van Duursen
voorzitter van de werkgroep m.e.r. voor
het bijstoken van secundaire brandstoffen
in de kolengestookte elektriciteitscentrale
op de Maasvlakte

In afschrift aan: Rijkswaterstaat directie Zuid-Holland

Postadres Postbus 2345
3500 GH UTRECHT
Bezoekadres Arthur van Schendelstraat 800

telefoon (030) 234 76 66
telefax (030) 233 12 95
e-mail mer@eia.nl

HOOFDPUNTEN VAN HET ADVIES

De Commissie voor de m.e.r. adviseert in het milieueffectrapport over het bijstoken van secundaire brandstoffen in de kolengestookte elektriciteitscentrale op de Maasvlakte vooral de nadruk te leggen op:

- het acceptatiebeleid en herkomst van de secundaire brandstoffen, dit in relatie tot de voorgenomen activiteit en het nationale afvalbeleid: hierbij spelen een drietal milieueffecten een belangrijke rol:
 - de luchtmissies
 - de effecten op de reststoffen
 - de emissie naar oppervlaktewater en waterzuivering
- doelmatigheid van de afvalverwijdering door middel van een effectieve en efficiënte verwijdering van afval (ladder van Lansink): hierbij is het van belang dat de milieuvoor- en nadelen van het verbranden van de individuele secundaire brandstoffen in de Centrale Maasvlakte worden vergeleken:
 - ten opzichte van de mogelijkheden voor alternatieve manieren van verwerken;
 - ten opzichte van verbranding in een afvalverbrandingsinstallatie.

De alternatieve verwerkingsmethoden hoeven niet gedetailleerd te worden onderzocht. Gevraagd wordt om een korte beschrijving van de alternatieve verwerkingsmethoden, zodanig dat een doelmatigheidsbeoordeling kan worden gemaakt. De uit te werken alternatieven in het MER richten zich op de mogelijke varianten bij de uitvoering.